

Abstrakt

Účelem této práce je především odpovědět na otázku, jakým způsobem a v jakém rozsahu mohou být v obchodněprávních vztazích aplikována občanskoprávní ustanovení ochranné povahy.

Jádrum práce pak je určení, na jaké subjekty mohou v současnosti ochranné ustanovení dopadat a dále bližší identifikace těchto ustanovení. V práci dále rozebíráme problematiku aplikace občanskoprávní odpovědnosti za porušení povinností, konkrétně odpovědnost za prodlení s plněním peněžitého dluhu, v obchodních závazkových vztazích se spotřebitelským prvkem.

Celá práce je systematicky rozdělena do třech základních kapitol. První kapitola slouží především jako obecný úvod do problematiky záměrné ochrany slabší strany smluvního vztahu a popisuje vývoj ochranných ustanovení, přičemž sledujeme dvě vývojové linie. Prvně sledujeme vývoj evropského spotřebitelského práva, ze kterého naše úprava vychází a dále se zaměřujeme i na vývoj české právní úpravy. Zvláštní pozornost je pak věnována genezi ustanovení § 262 odst. 4 obchodního zákoníku, které považujeme za klíčové pro naše téma, neboť právě toto ustanovení umožňuje průnik občanskoprávních ochranných ustanovení i do obchodních závazkových vztahů. Druhá kapitola se již potýká s praktickými problémy. Zabývá se interpretací zmíněného ustanovení a je rozdělena do dvou základních podkapitol. První z nich se snaží odpovědět na otázku správného určení osobní působnosti daného ustanovení. Druhá se pak orientuje na problematiku, jaká občanskoprávní ustanovení ochranné povahy lze v obchodních závazkových vztazích použít. Poslední kapitola se věnuje problematice odpovědnosti za prodlení s plněním peněžitého dluhu. Konkrétně se snaží vyřešit názorový nesoulad, zda je možno, aby si podnikatel se spotřebitelem smluvili výši úroku z prodlení ve výši odlišné, než stanoví předpisy práva občanského.